

שבת
שלום

פרשת תולדות

הקו הבולט ביותר באפיו של עשו הוא – לדעת חז"ל- הצביעות.. הוא מרמה את הבריות ואף את אביו הוא מוליך שולל..

אולם, השנאה לעשיו לא סינוורה את עיני חכמינו מלראות את הטוב שבאוייב, ובפה מלא הודו ביתרון שבו עלה עשו על יעקב.

וכה אמר רבן שמעון בן גמליאל: "כל ימי הייתי משמש את אבא, ולא שמשתי אותו אחד ממאה, ששמש עשו הרשע את אביו. אני בשעה שהייתי משמש את אבא, הייתי משמש אותו בבגדים מלוכלכים, ובשעה שהייתי יוצא לשוק, הייתי יוצא בבגדים נקיים, אבל עשו בשעה שהיה משמש את אביו לא היה משמשו אלא בבגדי מלכות".

(ממעין האגדה'- א. ארזי)

מפטירין: 'מחר חדשי' (שמואל א', כ'). מברכין החדש- ר"ח כסלו ביום א' וביום ב'.
(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: גילי זיוון

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.33	זמן תפילין/טלית	5.11
מנחה א' 14.00	ב' 16.40	שחרית א'	6.00
ערבית ושיעור		סוף זמן ק"ש	8.42
שחרית א'	6.45	שקיעה	16.47←16.51
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.40
מנחה	12.30, 13.30	צאת הכוכבים	17.08
לימוד 'דור לדור'	17.00	ערבית	20.10
צאת השבת	17.27	שחרית נוער	7.30

חִירַתָּהּ *le* רִבְקָה

יעקב אבינו, אבי העם היהודי, הוא הנרטיב של העם היהודי לאורך הדורות. יעקב הוא איש תם אך יחד עם זאת דרכו קשה ופתלתלה. פרשת תולדות אמנם עוסקת בתחילת דרכו וניתן להכיר גם באמצעותה את אישיותו רבת הפנים, אך בפועל סיפור לידתו ונטילת הברכה מידי עשיו הוא סיפורה של רבקה.

הקב"ה נעתר לתפילתו של יצחק והנה רבקה הרה. תחושותיה האישיות של רבקה מובילות אותה לדרוש בשם ה', והצו האלוקי לא מאחר לבא:

שְׁנֵי גַיִם בְּבֶטֶן, וְשְׁנֵי לְאָמִים, מִמֵּעִן יִפְרְדוּ; וְלֵאמֹר מְלֵאִם יֵאָמֵץ, וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר.

לכאורה מדובר ב**נבואה** שניתנה לרבקה, אך כורח המציאות קובע אחרת. רבקה מבצעת מעשה תרמית שלא נתפס על הדעת, על מנת לקיים את הדברים. אם כך, מדובר ב**צו אלוקי** שבו מעמיד אלוקים את רבקה בניסיון. רבקה מבינה, כבר במהלך הריונה, כי לידת הת(א)ומים הצפויה לה לא תתפתח להרמוניה משפחתית. לאחר לידתם של עשיו ויעקב, היא מבצעת פעולה רגשית לא מובנת עבור אדם, ומפתחת העדפה רגשית כלפי אחד מהתאומים שלה:

וַיֵּאָהֵב יַצְחָק אֶת-עֵשָׂו, כִּי-צִיד בְּפִיו; וְרִבְקָה, אֹהֶבֶת אֶת-יַעֲקֹב.

האם אהבת אדם לאחד מהתאומים שלה עשויה להתפתח ללא צו אלוקי?

מדרשים רבים ופרשנות המקרא מצדיקים את מעשיה של רבקה בכך שעשיו היה רשע מרושע. פרשנות מייצגת היא של בעל הטורים: "עשו בגימטריא שלום, שאלמלא שמו שהוא שלום היה מחריב את העולם". יחד עם זאת מפשט הפסוקים נראה שלעשיו נעשה עוול נורא על אף מכירת הבכורה ליעקב. מנקודת מבט שונה, קשה מאוד להבין את דרך פעולתה של רבקה.

שיאו של הרגש מגיע מיד לאחר כניסתו של עשיו אל יצחק לקבלת הברכה, ולאחר דבריו הראשונים של עשיו אל יצחק:

וַיִּחַדַּךְ יַצְחָק חֲרָדָה, גְּדֹלָה עַד-מֵאֹד.

מפרש רש"י על פי הדרש: "ראה גיהנם פתוחה מתחתיו". חזקוני מבין את דבריו של רש"י באופן הבא: "... אבל על זאת אני חרד, שאין דבר נסתר מעיני הקב"ה היאך הסכים להעביר הבכורה מן הגדול ונתנה לצעיר". על פי דבריו של חזקוני, יצחק מבין ברגע אחד ובסוף חייו כי העדפתו ברורה לעשיו נעשית כנגד הצו האלוקי. הוא מבין כי החלפת הברכה הייתה צפויה אך הוא לא היה שותף לה. יצחק, שכהו עיניו במציאות הפיזית, ראה מול עיניו גיהנם ברורה ומוחשית, וזו חוויה קשה מנשוא.

ברחבי קיבוצינו מסתובבים זוגות תאומים רבים (למיטב ידיעתי, אף אחד מההורים שלהם לא קיבל צו אלוקי בנוגע אליהם...). באופן תת הכרתי, אנו, הוריי התאומים, מחזיקים בחד קמאי שמא נעדיף את אחד מהתאומים. בתרבות היהודית מקובל לדחוף את התאומים (בעיקר הזהים) לאחידות פיזית חיצונית אף על פי שאופי התאומים שונה ביותר. החברה, בהתאם, גם היא בוחרת לאחד את המשותף ולהזניח את השונה. תיאוריות פסיכולוגיות הדוגלות בנפרדות מנסות למנוע את האחידות התאומית, מכיוון שזו פוגעת באישיותו הנפרדת של התאום.

לאור הפרשה חשוב שנדע להשכיל ולשלב בין הגישות כדי לגדל בנים ובני בנים המאירים את העולם בתורה ומעשים טובים.

אוהד לַמְקוּמִיץ

(סוף) השמוע (הקודם) -*She*

ביום רביעי - לקראת השקיעה, התקבצנו חברי 'קהילת סעד' בני כל הגילאים, ל 'אירוע מכונן' שעוד ייחקר בעתיד, במטרה לפענח את סוד הצלחתנו. קהילה שלמה, מעוללים ועד לותיקים, התגבשנו בהתלהבות סביב נושא אחד, באמצעים - מינימאליים ובהשקעה אישית - מקסימאלית. תחילה, עלינו בהיסוס על כר הדשא, לבושים בתלבושת אחידה ומגששים את דרכנו - מי לריצה מי להליכה, מי על הקלנועית ומי עם המשפחה, מי לדרך הארוכה ומי לקצרה, והפלא ופלא! תוך דקות מספר מצא כל אחד מאתנו את מקומו הטבעי, גם אם לא תכנן זאת מראש ואף הציג את בחירתו ברבים באמצעות מדבקה המעטרת את חזהו. בן רגע, נשאבנו לאווירה המחשמלת של מוזיקה באוויר, רוחות של שמחה וצלמי הבית שעטו עלינו מכל עבר, משל היינו אנשי שם - ידוענים. מצלמת הרחף שבימים כתיקונם תלויה בקו הרקיע על כדור פורח חבוט ונעה בעצלתיים במטרה לאתר תנועות אויב חשודות, זיהתה לפתע את חולצותינו הזוהרות כאור זרוע על הדשא, נטשה את משמרתה והתקרבה בסקרנות לעברנו במהירות שיא.. בעוד אנו עומדים נרגשים מול הבמה לקראת 'מופע החימום', צוידנו ב 'ערכות אנרגיה' קרי - קופסאות לממכר חילבה/חזרת ובתוכן צימוקים ותמרים שהעלו אף יותר את מצב הרוח ודריכות השרירים. ברגע הנכון, דילגו בקלילות לעבר הבמה - מרסלו ודיאנה והחלו להניע את שרירי המתעמלים שממולם, כל אחד בתורו: הוא - במתיחות, והיא - בחימום בקצב ריקוד ה 'זומבה'. מרגע זה, נעלמה הבושה קליל ואף כבדי התנועה והמתקשים במוטוריקה ובקואורדינציה, הניעו את גפיהם ונסחפו עם השאר ל 'ריקוד הכללי'. מופע החימום הלך והתארך וכמעט גלש לאימון אירובי מיוזע, עד שקרא מאן דהוא מהקהל בדאגה - 'רבותיי, הגיע זמן הקריאה לזינוק...'. ראשונים פסעו לעבר הנקודה ההולכים למרחקים ארוכים, מביטים בקנאה בחבריהם דקי הגזרה - ה 'אצנים' העתידים לצאת לאותה הדרך אחריהם ולשוב ממנה ראשונים.. שריקת סרק ולאחריה שריקת אמת - יצאנו לדרך! בעוד אנו מאיצים את פסיעותינו הראשונות במרץ, נשלחת קדימה רגל ענקית מעל כולנו בעוד התאומה לה דוחקת ומרעידה את הקרקע שמתחתיה. כהרף עין מוביל מרכז הרפת את החבורה כ 'עוג מלך הבשן' שקפצה לו הדרך. אחרינו צועדת נורית, בצעדים זריזים וזעירים בעוד בעלה מנסה לשווא להדביקה עד שנאלץ לעבור לריצה. בעקבותיהם צועד דוד פולק בצעדים מדודים ומחושבים לבל יסטו חלילה מהתכנית המקורית ובצמוד אליו מדלג מנהל הלול בקלילות אופיינית אותה אימץ כרקדן בשעות הפנאי. את 'חבורת המובילים' חותמת פלורה המגלה דבקות במטרה של מי שאינו מעוניין לאבד אף נקודה. מאחור נשמעים קולות דהרה ההולכים ומתגברים המאיימים עלינו בסערה. ראשונים מופיעים הפיזיותרפיסט האזורי ובצמוד אליו נער הפלא - כוכב 'הפועל באר' - שבע' בכדורסל, שנעלמים כנקודות באופק תוך שניות. מיד אחריהם מופיעות בנותיה של מרכזת הועדה - 'שלוש אטריות דקיקות' ובראשן הצעירה המיישמת את הנסיון שצברה אצל המקצוענים מעבר לים. רצים נוספים חולפים על פנינו - מנהל הקהילה הנכנס וצוות החשמלאים שחורכים את המסלול באנרגיה מתפרצת ומכלים את כוחותיהם בהמשך. מרכזת חטיבת הביניים - השומרת על רצינות פדגוגית ודבקה במסלולה ומנהל הקהילה היוצא - המסנן שריקות מאמץ מבין שיניו כשהוא מחלק את ייסוריו וכוחותיו בתבונה לאורך כל הדרך. לאורם רצים אלו המקווים לסיים את המסלול מבלי שייאלצו חלילה להאט ולהצטרף להולכים. הרצים שהתעייפו - מתחילים ללכת, וההולכים שהתחזקו - מתחילים לרוץ וכך מתגבשת לה קבוצה חדשה של 'רצים' - הולכים'. ממולנו שועטים הרצים בדרך הקצרה ובראשם אביגד טובים, המוקף בעדת ילדים ונוער - קורן בחיוך כמי שהמאמץ ממנו והלאה.. לקראת קו הסיום וחלוקת המדליות, מתעוררים כמה מההולכים בצעדי ברווז מאומצים ומקדימים לשמוע את הכרוז הקורא בשמם. אחריהם שוטפים נהגי הקלנועיות את קו המטרה בקלילות מדהימה לאחר שסחטו את הדוושה מבלי להתעייף ורוקנו את המצברים. בזמן שחרור השרירים, מגיע סבא יורם פולק המלווה את נכדיו הצעירים שדבקו במשימה ולא החסירו אף צעד מהמסלול הארוך. את המצעד חותמת שרה ג'קסון ומצהירה כי: א. אצלה, החיפזון הוא לא המטרה! ב. בעברה הרחוק כילדה, צעדה בערבות סיביר למרחק ארוך פי עשרה מזה שצעדה היום, ושם לא חילקו מדליות.. - עד כאן בקצרצרה על 'מרוץ סעד הראשון'.

ביום חמישי- אחה"צ, עלינו לקברה של דרורה רוזנמן ז"ל במלאת שנה לפטירתה ולאחר מכן התכנסנו במועדון ללימוד והעלאת זכרונות – יהי זכרה ברוך!

עלינו גם לקברו של חברנו יוסי אילן ז"ל, ולאחר מכן התקיים בבית גרעין 'צבר' טקס הסרת הלוט מעל השלט המספר על תרומת המשפחה לזכרו פרגולה עם ספסלי עץ מתקפלים. רפי, אחיו של יוסי, חבר קיבוץ עין צורים הסיר את הלוט ודניאלה ג'קסון סיפרה על הגרעין וכן הקריאה דברי תודה שכתב אחד מחברי גרעין 'צבר'. חברים נוספים הוסיפו והעלו זכרונות על יוסי ז"ל – יהי זכרו ברוך!

ובערב, הפתיעה סנדי פרידמן את יעקב לרגל יום הולדתו ה-60 במסיבה עליזה ורבת משתתפים. סנדי ובני המשפחה שארגנו את החגיגה תחת מעטה סודיות, תכננו כי ברגע השיא - בזמן הגעתם לקיבוץ מחופשה מלכותית בים המלח, (שגם היא נקבעה לכבוד המאורע) ייקרא חתן השמחה לאזור חדר האוכל בתואנה כי הוא מתבקש לסייע באיתור התקלה ב'מכונת השטיפה שהתקלקלה'.. בשלב התכנונים כולם הניחו ש: 'יעקב – איש תם' המבטל רצונו מפני רצונם של אחרים, בוודאי שלא יסרב לבקשה.. אולם דווקא אז, ברגע האמת וכנגד כל הציפיות, חרג יעקב מהרגליו והתעקש כפרד, שזו חוצפה לבקש ממנו להפר את חופשתו! לבסוף בדרך לא דרך, נרתמו בני המשפחה הקרובים לגרור אותו לחדר האוכל - שם התקבל בשירה ובריקודים על ידי המשפחה, חבריו ואוהביו. במהלך המסיבה קיבל יעקב ברכות ואיחולים שצולמו מראש על ידי משפחתו בארה"ב ואף פצח בריקוד סלואו, עם בת זוגו כמובן, לצלילי השיר 'הללויה' - בביצועם הנוגה של אביב קסט ורועי גולן שהנעימו את הערב מי בנגינה ומי בשירה. אליהם קמו והצטרפו לריקוד זוגות נוספים, וביניהם זוג רופאים שלא יכלו להישאר אדישים לפרץ גילויי הרומנטיקה. למחרת, כיבד יעקב ברוחב לבו את ציבור הסועדים - בוויסקי משובח מתוצרת חוץ. נאחל ליעקב שנים רבות של בריאות, אושר והמשך היותו אהוב על הבריות.

במהלך השבוע- התרוצצו הילדים בקרבנו לקראת 'שבת ארגון', מי במצעדי הדגלים ומי בחזרות להצגות. החניכים הנרגשים התמידו בהכנותיהם ונסחפו אל תוך הלילה..

וביום רביעי- בבוקר, הפתיעו אותנו בשלטים ותזכורות בחדר האוכל. נאחל להם שיעמדו במשימה בכבוד, ולכל השבטים - הידד במעלה! גם ארובות השמים נפתחו ביום זה ועד לשעה 09.31 מדד 'ההולך בשדות' - 3 מ"מ תמימים!

משפחות צעירות, קראו בעיון את המודעה שלפניכם:

בנות מצווה

אנו בנות כיתה ו', אחראיות ובוגרות, מעוניינות לעשות בייביסיטר לילדיכם, בין השעות 15:45-21:00
תמורת סכום סמלי. הכסף נועד למען נקלטים בארצנו.

לפרטים נוספים:

ליאור אבן-צור, הלל אהרון, מיה אייל, דפנה סולאמון, אוריה סט ותומר שלף

– נצלו את ההזדמנות וצאו לבלות!

יורם קימלמן

דיווח אמפאל המלון ואחדר האוכל

עברו כשלושה חודשים מאז התחלנו להתנהל בדרך החדשה, כפי שהוחלט עליה באסיפת החברים.

ערכנו שינויים רבים בתחומים שונים: ארגון פיזי של המקום, כוח אדם, סגירת המתחם ועוד.

חלק נכבד מהשינויים, הם תוצאה של דרישות משרד הבריאות, וכן מ'קרן רש"י' - הלקוח העיקרי של תוצרתנו.

מחד, השינויים הרבים הטילו עלינו עומס רב, אולם מאידך, יש בכך משום נייעור המערכת והזדמנות להתייעל, לחסוך ולהשתפר במובנים רבים. ברור שאנחנו בתוך תהליך ונותרה לנו עוד עבודה רבה.

'אולם אשלי' כפי שכולם רואים, הותאם ושונה לייעוד של מערך האריזה, הן בתפזורת, והן בחמגשיות, ואכן העבודה מתבצעת באולם אשל באופן מקצועי ומהיר, ובתנאים טובים הרבה יותר מאלו שהיינו רגילים להם.

לפני למעלה משבוע קבלנו מקרן רש"י, עוד שני בתי ספר בשדרות, למעגל הלקוחות שלנו (סה"כ כ 800 מנות יומיות), וזה חייב אותנו להחל באריזה בחמגשיות. בנוסף התווסף לנו עוד יום עבודה שבועי, ובמקום 4 ימי אספקה שבועיים, אנחנו עומדים עתה על חמישה ימים בשבוע.

התוספת הזו חייבה אותנו להוספה של קו חלוקה, על כל הכרוך בכך (משאית, נהג וכדומה).

שוק שישי: גם בו ערכנו שינויים רבים, אנחנו בתהליך של לימוד ושיפור, וניתן להבחין כבר עתה בהורדת מחירים משמעותית בחלק מהמוצרים המוצעים בשוק שישי.

האתגר הגדול שאיתו אנחנו מתמודדים הוא, לדייק במגוון ובכמויות, על מנת למנוע עד כמה שניתן מצב, של מלאי שלא נמכר, ושכתוצאה ממנו יש למוכרו במהלך השבוע שלאחר מכן.

חדר אוכל: אנו מקבלים ביקורות מכל הסוגים, הן חיוביות והן שליליות ולכולן אנו משתדלים להקשיב להתייחס ולתקן.

הצבנו לנו כמטרות:

א. להכין עד כמה שניתן אוכל טרי ובריא, ומאידך להימנע עד כמה שניתן משימוש באוכל מעובד וממוחזר.

ב. לדייק בכמויות המזון ע"מ שלא למחזר (כמה שפחות) ולא לזרוק לאשפה.

ג. לספק מזון טעים שיספיק לכל הציבור ולהתחשב בילדים שמגיעים מאוחר מבית הספר.

על מנת להשיג את המטרות הללו, אנחנו עורכים מעקב ורישום יומי, על המזון המועבר (נמכר) מהמטבח לחדר האוכל ומאידך רישום מסודר של כל מה שנמכר לציבור האוכלים, הוחזר למטבח, או חלילה נזרק לאשפה.

הרישום הזה יאפשר לנו אי"ה, להגיש בחדר האוכל, מגוון שיתאים לרצון הציבור, ומאידך לחסוך מחזור ו/או פחת חלילה.

בשבועות האחרונים אנחנו מרגישים כי העבודה הזו נושאת פרי, והדיוק הולך ועולה.

אין לנו ספק שבסופו של דבר, כלל המהלכים הללו, יביאו גם להוזלת המוצרים הנמכרים לציבור בחדר האוכל ובשוק שישי, אבל יידרשו לכך זמן וסבלנות.

חשוב לציין ששלושה חודשים לאחר הפעלת המפעל החדש, אפשר לציין בזהירות, שמסתמנת מגמה ברורה של חיסכון בעלויות הייצור, גם במטבח וגם בענף ההסעדה. והתהליך הזה בסופו של דבר, יקטין אי"ה משמעותית את גובה סבסוד חדר האוכל בתקציב הקהילה לשנה הבאה.

ההנהלה הציבורית של הענף, התכנסה לישיבה ראשונה, וההיזון החוזר מהציבור חשוב לנו מאד. אנחנו משתדלים להתייחס לכל הערה ברצינות ובמהירות, גם אם לא תמיד התשובה שלנו מספקת כל אדם ואדם.

אני משוכנעת שבתוך זמן קצר, נספק את רצון רוב רובו של הציבור, וכמו כן נחוש בשיפור משמעותי, בתוצאות הכלכליות של הענף.

**ישנה תיבת הצעות / תלונות על לוח המודעות ליד רשימת תורנויות השמירה, מול המשרד שלי .
כל מי שיכול לתרום רעיון או הצעה לשיפור המערך חדר האוכל יבורך.**

אירית ברט

שעת סיפור בספריית ילדים

ביום שני, א' כסלו - 4/11

עם תמר אייל

בשעה 17.30.

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.

עד השעה 19.00

מולאניט פסחה

לידיעת החברים בצפי חשבונות הבנק אי"ד:

לאחרונה קיבלו בעלי החשבונות בבנק איגוד הודעות על סיום תקופת ההסדר שלנו עם הבנק והצעה להסדר חדש.

ההודעה נשלחה כהודעה אוטומטית ממחשב הבנק ואין להתייחס אליה.

השבוע יעביר הבנק הודעה מבטלת וכן הבהרה כי התכנית הנוכחית שהחלה לפני 3 שנים מוארכת

עד לחודש מאי 2014 .

במשך התקופה עד אז, מכין הבנק הצעת המשך מיוחדת לחברי סעד להסכמתנו.

מובן שנקפיד על כך שתנאי תכנית ההמשך המיוחדת לחברי/ות סעד יהיו טובים לפחות כמו ההסדר שהיה עד כה.

מולאניט ברנדס

חשוון תשע"ד, אוקטובר 2013

לברלין וחזרה

לא חזרנו מברלין מלאי התפעלות מיופיה המיוחד. לא ביקרנו בפאבים הרבים הפזורים בכל פינה בעיר. לא לגמנו אפילו כוסית אחת של בירה (...שאלתו הראשונה של מי מידידינו...) ואפילו לא קנינו שום מעיל עם או בלי פרווה. ואפילו לא הספקנו לבקר במוזיאונים הרבים הפזורים בכל פינה, רק באלה שהיו חשובים לנו.

נסענו לברלין מתוך סקרנות!!

ברלין – עיר קוסמופוליטית, היא עיר שנבנית מחדש פעמיים: פעם ראשונה מחורבות מלחמת העולם, ופעם שניה מאז סיום השלטון הסובייטי. העיר שנחרבה ברובה בזמן המלחמה, ורוב בתיה היו הרוסים עד היסוד, בחלקה הגדול אינה דומה לערים אירופאיות אחרות בעלות הסגנון הישן. ישנם מבנים ששוחזרו אבל לידם ומסביבם – מגדלים רבי קומות "עטופים" בזכוכית ויותר דומים לערים במערב. הבנייה מדהימה בממדיה! בחלקיה השונים נראה ים של עגורנים שמפעילים אותם אנשים מכל הצבעים. ישנם ימים (נוכחנו בכך בשבת) כשבמרכז העיר המדרכות צפופות ומלאות באלפי הולכי רגל ולא תמיד דוברי גרמנית. המון זוגות מעורבים בצבעי בלונד עד שחור. ראינו גם אנשים מבוגרים שהיה רצון לגשת ולשאל אותם היכן בילו את שנות המלחמה... העיר, התחבורה, הניקיון והסדר – בסדר... אבל העניין העיקרי עבורנו, היתה הנקודה היהודית!

יש לגרמנים צורך (כפייתי?) לתת תשובות למה ואיך קרה הפשע הגדול כלפי היהודים שהיו מעורבים ומסורגים בכל מערכות החיים בגרמניה. הם אינם נלאים מלהוכיח שאכן אין הם אותם גרמנים שעשו מה שנעשה בתקופה הנאצית. בכל מקום נשמרים מכל סימן של אנטישמיות. (במידה מסוימת, ריבוי האתרים היהודיים נראים כאצבע בעין, כתזכורת...).

חשיבות רבה הקדשנו למציאת בית מלון שיימצא בקרבת בית הכנסת האורתודוקסי במרכז ברלין, ובעיקר בגלל השבת. מבנה בית הכנסת שימש, כנראה לפני כן כאולם אירועים גדול והוסב לתפקידו כבית כנסת. הרב ארנברג משמש שם כרב אזורי לקהילה הדתית והוא מרשים בעבודת הקודש שהוא עושה שם, בעיקר בקרב יהודים רוסיים שנשארה בקרבם איזו זיקה ורצון לחיים יהודיים. רוב המתפללים שם הם יוצאי רוסיה והשפה הרוסית היא השלטת. רוב השבת בילינו בבית הכנסת: תפילת שחרית לבדה מתחילה ב-9.30 ונמשכת כשלוש וחצי שעות! את שלוש הסעודות סעדנו ג"כ בבית הכנסת, כאשר הרב שולט ומעורב בכל הנעשה במשך השבת. הוא מאד עממי וליבראלי בהתייחסותו לקהלו המיוחד שמחפש קצת יהדות, והציבור אוהב אותו. אכלנו שם שלש ארוחות כאשר את הראשונה יש להזמין ולשלם, ואילו את ארוחת הצהרים ישנו תורם אשר משלם על הארוחה שבעיקר מזינה עניים הנהנים מארוחת שבת. אלה בעיקר מהגרים קשי יום שהגיעו מרוסיה ויתכן שזוהי ארוחתם החמה היחידה בשבוע. כמובן שתוך כדי הארוחה זמירות השבת, מביא הרב דברי תורה ומושגים ביהדות לאותם שקיימת בהם איזו כמיהה להכיר יהדות מהי.

הזכרנו את העובדה שישנן נקודות רבות בעיר שבהן מבוטא הקשר היהודי: העכשווי – שני רחובות בברלין נקראים, האחד - בן גוריון והשני - רבין, וזאת חוץ מרחובות רבים על שמות של אישים יהודיים מהעבר.

רובע האקשה Hackesche שהיה במרכז החיים היהודיים לפני המלחמה, מלא בציוני מקומות בעלי שמות יהודיים ומנציחים את מה שעבר עליהם מאז עליית הנאצים ב-1933. על קירות בתים מודבקים שלטים המציינים

שבקומה מסוימת גרה משפחה יהודית שנרצחה וכן בקומות אחרות. שלטים קטנים עם שמות יהודים שגרו בכתובת מסוימת – מוטבעות על גבי לוחיות נחושת קטנות בין מרצפות המדרכה. על עמודי תאורה ברחוב מתנוססים שלטים שעליהם נכתבו איסורים שונים, כגון על ספסל מסוים אסור ליהודי לשבת, או משעה מסוימת אסור ליהודים להימצא ברחוב, ועוד. מעניין שמקום הבונקר של היטלר ששכן בקרבת הרובע היהודי כוסה כולו בעפר ולא נשאר ממנו זכר בכדי למנוע הפיכת המקום לאתר עליה לרגל של מעריציו.

מבנה מפואר ששוחזר הינו בית הכנסת הגדול – בזמנו – באירופה שנהרס בליל הבדולח ומשמש כיום כמוזיאון ואנדרטה לימי פארה וגדולתה של הקהילה היהודית. כיום, אין מתקיימת בו תפילה, אולם קיים בברלין בית כנסת פעיל מאד לקהילה האורתודוקסית וכמובן גם לחב"ד.

מרשים במיוחד המוזיאון היהודי בתיאור והסברת החיים היהודיים באירופה בכלל ובגרמניה בפרט: להבנתנו, מוזיאון זה, שתוכן בידי האדריכל ליבסקינד שתכנן את אתר הזכרון "גרנד זירו" בניו יורק, מכוון יותר לקהל הלא-יהודי שממלא את המקום בהמוניו. ושוב אתה עומד משתאה כשאתה מבחין במורה וכיתת תלמידים כבני 9 – 10 הישובים סביב שלחן שבת הערוך לפי כל כללי הטכס, והמורה עומד ומרצה/מדגים כיצד נוהגים היהודים סביב שלחן השבת ורק היה חסר שיפצח בזמירות שבת... אבל לא רק גרמנים מבקרים שם: בליל של שפות וקבוצות המקשיבות בדממה להסברי המדריכים.

לא ביקרנו ברייכסטאג מפאת קוצר זמן ועמידה של שעות בתור לכרטיסים, אבל בנין הרייכסטאג דווקא שוחזר כפי שהיה בעבר ומסביבו כל בניני קריית הממשלה הגרמנית שנבנו בבניה מודרנית וחדשנית עם קירות השיש והזכוכית והגינן היפה שמסביב.

מול, ובצורה מתריסה ניצבת האנדרטה המאד מיוחדת בפשטותה המכריחה את רואיה להשתתף ולהרגיש את העצב שהיא משרה, והדימוי שלה לבית קברות ענק המשתרע למול מרכזי השלטון בגרמניה בא כאילו לגרום למחוקק הגרמני לזכור ולהיזהר בחקיקתו לבל יחזרו הימים ההם. אין זו אנדרטה יפה, אבל באפרוריות הפשוטה והמכובדת שלה היא מאלצת כל מבקר להרגיש ולהבין את המסר שביקשו יוצריו להנחיל.

מוזיאון מפורסם שאין לוותר עליו הוא מוזיאון פרגמון שבו מוצגת בצורה מרהיבה ההיסטוריה של העולם העתיק עם הרבה מוצגים שהובאו מרחבי אירופה וכוללות מבנים כמעט שלמים של הארכיטקטורה העתיקה לדורותיה.

על שרותי התחבורה המצוינים בברלין המאפשרים לך להגיע לכל מקום במהירות וביעילות, אין צורך להוסיף, אבל ברגע שתופסים את הפרינציפ של כרטיסים משולבים המתאימים לכל סוגי התחבורה הציבורית – רכבת עילית, תחתית, אוטובוסים, חשמליות אין אפשרות ללכת לאיבוד בברלין.

שבוע אחד הספיק לנו להתרשם וללמוד מעט על ימים אחרים של קהילה שהיתה ואיננה.

כתובת אייכמן

מולדת רכב

ברכבים הותקנה התראת צפוף שתפקידה להתריע על חציית המהירות המותרת ואמורה לצפצף ב:

118 קמ"ש

מומלץ מאד.. להישמע להתראה, אך יש להביא בחשבון שלעיתים היא אינה מדויקת ועלולה שלא לפעול בזמן!

ובוודאי שאינה באה במקום שיקול הדעת האנושי.

מהנעשה

אנו בפיגור קטן בהכנת דוח תמחירי תשעה חודשים. לאה ימיני שתחייה, הוזעקה לטיפול רפואי וימיני התגייס וישב כמה ימים ליד מיטת חולייה. ראשית, רפואה שלמה ללאה, ושנית, מנהלי הענפים כבר קיבלו את טיוטת הדוח, ותוך ימים ספורים נציג את החומר להנהלת המשק ולציבור. במקביל, אנו בעיצומם של ההכנות לבניית תכנית המשק לשנת 2014. אני מקווה כי נוכל בקרוב לדון בהנהלת המשק ולהגיש לאישור אסיפת החברים.

מהנעשה בגזר

- השבוע הובאה למכון הגונדולה הראשונה של הגזר מהשדה. עונה חדשה נפתחת. במהלך פסק הזמן בין העונות, עבדו צוותי המכון על שיפורים ושינויים במספר תחומים מעבר לתחזוקה המונעת העונתית הקבועה:
- שודרג מערכות הבטחת ובקרת האיכות, הן בהיבט הפרסונלי והן בהכנסת נהלים מתאימים.
 - המכון עבר "ניתוח קוסמטי" בכדי שנוכל להטמיע תקן איכות מזון בריטי שלקוחות דורשים.
 - השקענו בשיפור מספר מתקנים שלא ענו על הדרישות התפעוליות.
 - בוצעו שינויים מהותיים במערך שיווק חו"ל.
 - מנהלת הגזר מקדמת ומשפרת את שיתוף הפעולה בין צוות הגד"ש למכון בכל ההיבטים נקווה ונאמין כי נצליח במעשה ידינו, ונוכל בעונה זו לחזור ואף לשפר את הביצועים של עונת 12/13 שהיו כלל לא רעים, בהמעטה מסוימת.

ברפת שלנו

נדמה כי "משבר הפוריות" שחווינו לאורך חודשים ארוכים, מאחורינו. אחוזי ההתעברות בפרות נראים מצוין ועומדים על 52%. בהזרעה ראשונה אפילו גבוה יותר – 64%. פוריות העגלות טרם הגיע למצופה, אך היא ממשיכה להשתפר. בתחום זה אנו צועדים בכיוון הנכון. הקיץ והסתיו המתונים הביאו לתנובת החלב להתאושש מוקדם יותר, וכבר כיום אנו עומדים על ממוצע של 41 ק"ק לחולבת ליום. גם אחוז החלבון מטפס בהתאם להתקצרות היום, ועומד על 3.5%. מחיר המטרה של החלב עלה ברבעון האחרות ב 6 אגורות לליטר, וזה בהחלט טוב. ולסיום – הפרה פיק-פוק (5397) הנחשבת לפרת עתודה, לפני חודש המליטה עגלה, וכבר כיום, חודש לאחר ההמלטה, מניבה כ - 70 ליטר ליום.

פופלי

כוח אדם - ענף זה, עומד לעבור בזמן הקרוב שינויים גדולים עד מאוד, הן בתחום האנושי והן ברמת הפעילות. אורך צרפתי שניהל את הענף בשנים האחרונות, ובהצלחה (8 שנים זה כלל לא מעט, חברים) מסיים את תפקידו, ונכנס לתקופת חפיפה עם מוטי ברנדס. הגזבר הוותיק שלנו הגיע לגיל פרישה, ומסיים אצלנו אחר כבוד בסוף שנה זו. יואב פרנקל, מועמד להחליף את אורך בניהול פופלי, ונמצא עמו בתקופת חפיפה כבר למעלה מחודש.

תחום הפעילות - אנו מתכוונים לסגור את החנות. מזה תקופה לא קצרה איננו מצליחים, על אף המאמצים הרבים שהשקענו, להביא עסק זה לאיזון ולרווח. אנו חושבים כי הגיע העת לעשות מעשה. בתחום הפופקורן, אנו ממשיכים לגדול בעקביות בכמויות המשווקות לאור הביקוש המתפתח. בהנהלת המשק האחרונה הוחלט לבצע

בבית את העבודה שעד כיום עשינו בעזרת מיקור חוץ. הכוונה לנפות, למיין, לארוז ולאכסן את הפופ קורן בסעד. את הקמת מכון המיון וסככת האריזה ימשיך ללוות אורן צרפתי בחלקיות משרה, בתקופה שישרת בתפקיד גזבר סעד.

מעשה בטרקטור - סיפור 1

עם סיום תכנית השקעות לפני כשנה, כינסנו צוות שיעמול לבחירת טרקטור כבד חדש לגד"ש. אבי פחימה, יהודה ניר, דובי ועבדכם הנאמן, ישבנו "שבעה ימים ושבעה לילות", ובאנו להחלטה לרכוש טרקטור העונה לשם וולטרה. צביקה שלנו (אני קורא לו "אבו קוקו" בשל איסוף השער המיוחד שלו), אשר שנים לא מעטות אוחז בכול העיבודים בגד"ש, היה בשוק, בהלם ובתדהמה מוחלטת. "מה... רכשתם טרקטור כבד שלא קוראים לו ג'ון דיר... השתגעתם???" עברו מספר חודשים, הטרקטור הגיע הישר מפנינלנד לרחבת הגד"ש. שוד ושבר, השמנדריק בצבע שחור. "אמרתי לכם... נאנח צביקה, אכלנו אותה, ראיתם פעם טרקטור שחור". נרתם השמנדריק לכלים ויצא לשדה. כעבור ימים, שח לי דובי, שמע חלופ, אל תתקרב לצביקה, הוא חס עלינו, תתרחק ממנו - יש בעיות עם השמנדריק. יוצאים לשדה אמרתי לדובי. צביקה נעמד בקצה התלם, ירד מהקבינה, פתח וירה. "לא סוהב, מתחמם, שורף דלק כמו משוגע, נכנס אבק לקבינה, קשה לטפל בו.... מה הבאתם לנו?" הזמנו את נציגי החברה לדיבור. שמעו. רשמו. טוב, אמרו, נטפל בכול. הסירו דאגה מלבכם. באו וטיפלו, נכנסו וסידרו. הופיעו ועזרו. אחרי חודש, או חודשיים נכנסתי לח"א עם מגש של ארוחת בוקר. צביקה הרים את ראשו מהשולחן ממול. היה נדמה לי שראיתי צל חיוך שחלף על פניו. התיישבתי לידו. "שמע חלופ... אתה יודע... השמנדריק השחור הפך לחיה לא רעה בכלל... חזק, חסכוני בדלק, רץ כמו איילה... אני שורף אתו את השטחים.. אני חושב שאולי טעיתי". יופי אמרתי, אני שמח לשמוע. באחד האמשים האחרונים, עצרתי ושאלתי את יהודה ניר שמכין עכשיו בעזרת השמנדריק השחור את החלקות לקראת זריעת החיטה, "נו... יהודה איך הוא?!" נראה לי שעשינו עסק טוב, הוא השיב. אין לנו עדיין ניסיון לטווח ארוך וצריך קצת סבלנות אך בינתיים הוא שד משחת. כלי מצוין. שמחתי לשמוע. באמת שמחתי. מסתמן כי החלטנו נכון.

מעשה באוטו - סיפור 2

לפני כחודש נדלקה על לוח המחונים של מכוונתי נורה ירוקה כל שהיא. הבהבה ופסקה. חלף יום יומיים, והנה מהבהבת לה נורה כתומה. הרמתי טלפון לאבי שלנו מהמוסך. תביא את הכלי אמר. בסוף היום החזיר אותו וציין כי מצא איזה חוט קרוע, הוא מקווה כי עלה על הבעיה. סע, ושים לב. למחרת, 04:00 בבוקר, כל לוח המחונים זרוע בנורות אדומות מהבהבות (כמו בתא של טייס קרב). האוטו לא מניע. הקצתי את אבי. מסכן. אין מה לעשות. נזמין גרר, אמר לי, ולמוסך המורשה הקרוב. עליתי ברחובות על רכבת (נהדר, אני חושב שזו פעם ראשונה שלי ברכבת מאז תקופת הילדות, שעליתי ברכבת לירושלים), באשקלון אסף אותי אלי סימון ולעבודה. אחה"צ מטלפן לי אבי. הלך לך המחשב, המוח של המנוע. שמעתם - המוח של המנוע הלך. ייקח כמה ימים. תדאג לך לאוטו חלופי. יורם והמל עזרו לי ברכב חלופי ואז נזכרתי שפעם פעם, שהייתי בן חמש, אולי שש, ישבתי על העגלה ליד אברום העגלון שהוביל בבוקר חלב מהמטבח וחילק לבתי הילדים. "דיו נביילה... אמרתי לחומה הסוסה" שעמדה לה ללא נוע, וכבר והוצאתי את השוט, מוכן להכותה. הניח אברום ידו על ידי, ירד, התקרב לחומה וליטף את גבה. אני זוכר זאת כמו היום... חומה החלה מיד ללכת. עאלק עליכם - מחשב המוח של המנוע. ולסוף המעשייה נכון לציין כי בסוף הטיפול נסעו אבי ושייע להוציא את הרכב ממוסך החברה ברחובות. אני ממתין שעתיים, שלוש, ארבע, החברה אינם. מסתבר כי כשראו את סכום עלות הטיפול שהגישו להם "קיבלו חום" (12 וחצי אלף שקל). דיבורים, ויכוחים, צעקות (של אבי שייע לא עמד בזה וברח החוצה), סוף דבר - אבי סגר אתם על סכום קטן משמעותית (4 וחצי אלף). אבי, יישר כוח.

ענת חלופ